Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Autoritates Aristotelis, o[l]im recte philosophantium facile principis, insup[e]r platonis, Boetij Senece Apuleii Aphricani, Porphyrij, Auerroys Gilberti Porritani

Aristoteles

[Coloniae], 1504

VD16 A 4031

Autoritates apulei aphricani platonici lingua latina doctissimi qui succedens platoni floruit athenis

urn:nbn:de:bsz:31-299211

Visual Library

metus ſuperat.
¶ Ualeriꝰ maximꝰ li. vij. Ariſtote. in neutrā ptē de ſeipſo loqui de
bere predicabat. q̄m laudare ſe vani. vitupare ſtulti eſſet

Sequuntur autoritates platonis in thimeo

Platonis vt ait helinandus ꝯſuetudo fuit libros ſuos intitulare
nominibus magiſtrorum ſuorum. vł eorū qui magiſtros ſuos do
cuerūt ꝓpter maiorē autoritatem. quod ⁊ magiſter waltherus bur
ley anglus confirmauit Fuit aūt. Plato ciuis athenieſis. magiſter
Ariſto. ⁊ auditor ſocratis. natus tēpore darij regis pſarū. patre ari
ſton de genere neptuni. matre parſion de genere ſapientiſſimi Sa-
lomonis Obijt autē anno etatis ſue. lxxxi. natalis ſui die ſm Se
necam in epiſtolis Scripſit aliquot libros in phia q̄s ad magnā
partem ex moſeos lege ſuffuratus eſt Et itē ex poetarum fabulꝭ q̄s
cum pro vero aſſumeret in multiplices collapſus eſt errores Etiam
longe magis pro eloquentia laborauit q̄ꝫ vera ſcientia Ob hoc phi
loſophia eius apud veros Chriſticolas nulliꝰ eſt p̄cij vł momenti

IN omnibus ſiue in maximis ſiue in minimis diuinum
auxilium debet implorari.
Nihil eſt ortum ſub ſole cuiꝰ cauſa legitima nō p̄ceſſerit.
In omni tractatu fieri debet vt inter initia ꝯſideretur q̄d
ſit illud de quo agitur
Operi ſuo dat opifex formam
Mundus a deo factus eſt. Deus autor maximus eſt
Optimus eſt mundi autor. ⁊ ab optimo longe īuidia relegata eſt
Bonitas dei fuit cauſa factionis mundi ⁊ originis omniū rerum.
Non decet rem eſſe antiquiorem primo genitore rege
Tempora maxime diſtinguuntur per motum ſolis
O dij deorū quorū opifex. i. pater ego ſum. dij deorum vocanť in
telligentie ⁊ corpa celeſtia natura ſolubilia. ſꝫ dei volūtate ꝑpetua
Ad hoc anima eſt ꝯiuncta corpori vt fenoretur ſciētias ⁊ virtutes
ſi autem cuꝫ magno fenore venerit benigne recipietur a ſuo creato-
re. ſi autem non. relegabitur ad inferos
Propter hoc enim nobis datus eſt ſermo. vt preſto nobis fiāt mu
tue voluntatis indicia.
Deus eſt ſummū bonum ſuper oēm ſubſtantiam omnemqꝫ naturā
quē cūcta expetunt cū ip̄e ſit plene pfectꝰ ⁊ nulliꝰ ſocietatꝭ īdigens

¶ Autorita. apulei aphricani platonici lingua latina doctiſſimi
qui ſuccedens platoni floruit athenis

SUmmus deus eſt infinitus non ſolum excluſione loci ſed eti
am nature dignitate
Preſtantiſſimum animalium genus in terra eſt homo

Autorita. Apulei. Aphricani.

Dij ab omnibus differunt nature dignitate. perfectione/vite. perpe
tuitate. loci ſublimitate.
Nihil deo eſt perfectius nihil potentius.
Conuerſatio mutua contemptū parit
Deus ab omnibus animi paſſionibus liber ē. vñ nec dolere nec le/
tari poteſt. ⁊ hoc eſt verum ad noſtrum ꝯceptum
Demones ſunt animalia animo paſſiua. mente rationabilia corpo
re aerea. tempore eterna. In iſto omnes Platonici delirauerunt
Magna eſt dignitas ſapientie q̄ ſocietatē ſummo deo coequat.
Nihil enim deo ſilius vel grauius q̄ꝫ vir animo perfectus.
Bonus eſt qui intantum ceteros homines antecellit inq̄ꝫtum ipſe
a dijs imortalibus antecellitur.
Si laudas aliquem quia generoſus eſt parentes eius laudas. ſi q2
diues. fortune hoc debetur. ſed ſi quia formoſus eſt aut validus eſt
egritudine fatigabitur ſi quia pernix in ſenecture. aut quia fortis.
expecta pauliſper ⁊ non erit. ſed ſi laudas eum dicendo ꝙ bonis ar
tibus doctus eſt ⁊ valde eruditus ⁊ inquantum licet homini ſapi/
ens eſt tunc ipſum vere laudas. quia hoc nō eſt a patre hereditariū.
nec caſu pendulum. nec corpore caducum. nec etate mutabile
¶ Empedocles. Tria ſunt in tota rerū varietate precipua que phi
loſophiam magnifice extollunt. ſcilicet mobilis affluentie contem
ptus. future felicitatis appetitus. mentis illuſtratio. q̄rū p̄mo nihil
eſt honeſtius vł vtilius. ſecundo nihil eſt perfectius. tercio nihil ad
amborum ꝯpendioſam adeptionem efficacius
Deus eſt ſphera cuius centrum eſt vbiq̄ꝫ ⁊ circūferentia nuſq̄ꝫ
Empedocles ſciēs animas eſſe imortales athenis. ſe incēdijs dedit
⁊ ſibijpſi mortem intulit. quod tamen non erat officium ſapientis.

¶ Incipit logica de qua glorioſus inquit Hieronymus cuius
verba ſunt canoniſata. xxxvij. diſt. Si quis dialecticam didicerit.
vt inter verum et falſum dijudicet non iprobam᷒ quia ſm̄ Augu/
ſtinū ipſa docet docere. docet addiſcere. ſola ſcire fac. ⁊ dubia cūcta
definit. Et ſm̄ venerabilez Albertū ipſa in omnibus ſcientijs lumē
prebet recte ꝯtemplationis. eo ꝙ per eam ſcimus nos ſcire

¶ Sequuntur autoritates porphirij qui floruit athenis tempo
re gordiani imperatoris qui cepit ā̄no domini. ccli. Hic ex Ariſto
telis monumētis collegit librū de Iſagogis ad cathegorias Ariſt.
quē in exordio libri ꝓteſtat̄ ſe obſeruaturū. ſꝫ i Platonis Secta de
prauatus in hereſim corruit peſſimam Aſtruxit eniꝫ Platōeꝫ imi
tat᷒ Calodemones ⁊ Cacodemōes eē aīalia. mēte rōalia. ⁊ ex ſimpli
ci elemēto corp᷒ habere tanq̄ꝫ alterā ꝑtē ſui. qd̄ tn̄ eſt ipoſſibile Hic
etiā religiōi xp̄iane tētauit illudere ⁊ ꝯtumeliā iferre intolerabilem.